

Ikt. sz.: VFB/10-2/2017.

VFB-14/2017. sz. ülés
(VFB-63/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2017. november 22-én, szerdán 12 óra 6 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	5
A munkabérből való biztos megélhetés és a munkavállalói biztonság feltételeinek megteremtéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló H/18366. számú határozati javaslat (Gúr Nándor, Bangóné Borbély Ildikó, Tóth Csaba, Dr. Szakács László, Heringes Anita, Dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	5
Heringes Anita indoklása	5
Hozzászólások	6
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)	9
Varga Mihály expozéja	9
Hozzászólások, kérdések	12
Varga Mihály válasza	17
Az ülés berekesztése	21

Napirendi javaslat

1. A munkabérből való biztos megélhetés és a munkavállalói biztonság feltételeinek megteremtéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/18366. szám)
(Gúr Nándor, Bangóné Borbély Ildikó, Tóth Csaba, Dr. Szakács László, Heringes Anita, Dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Z. Kárpát Dániel** (Jobbik), a bizottság elnöke
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Dr. Tiba István (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Hirt Ferenc (Fidesz) Becsó Zsoltnak (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz) dr. Tiba Istvánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Vásárhelyi Pál tanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Heringes Anita (MSZP) országgyűlési képviselő
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 6 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a kedves meghívott vendégeinket, a sajtó munkatársait a Vállalkozásfejlesztési bizottság ülésén, amelyet ezzel megnyitok.

Első feladatomban a határozatképeség megállapítása, és amíg zajlanak a háttérbeli diskurzusok, addig azt tudom megállapítani, hogy a jelenléti ív alapján 4 fő személyesen van jelen, illetve két fő eseti képviselői megbízást adott, amely körbeperceken belül tovább bővül, de ez a kiinduló állapotunk.

Következő feladatunk a napirend elfogadása. A kiküldött napirend nem változik, ugyanakkor szeretném előre jelezni, hogy a miniszteri meghallgatás tekintetében egy erős félórás csúszásra készülhetünk fel. Éppen ezért, mivel nem kívánok kiszúrni azokkal, akik időben megjelentek a bizottság ülésén, megtárgyaljuk az első napirendi pontot, azt követően pedig a kényszerű várakozás percei következnek majd, amikor is miniszter úr - ha jól tudom - éppen a Gazdasági bizottságban áll „vallatás alatt”. Én magam is onnan érkeztem. Amint ott végez, nyilvánvalóan azonnal útját veszi a mi bizottságunk irányába. Ez minden évben így van. Sajnálatos módon ezt a folyamatot gyorsítani nem tudjuk. E tekintetben kérdezem, hogy a kiküldött napirendi javaslatot képviselőtársaim elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! Aki igennel szavaz, jelezze! (Szavazás.) Úgy látom, hogy a jelenlévők egyhangúlag elfogadták a kiküldött napirendi javaslatot, ez jelen esetben 6 igen szavazatot jelent.

A munkabérből való biztos megélhetés és a munkavállalói biztonság feltételeinek megteremtéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló H/18366. számú határozati javaslat (Gúr Nándor, Bangóné Borbély Ildikó, Tóth Csaba, Dr. Szakács László, Heringes Anita, Dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselők önálló indítványa)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Első napirendi pontunk tekintetében pedig a munkabérből való biztos megélhetés és a munkavállalói biztonság feltételeinek megteremtéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló határozati javaslatot tárgyaljuk, amely a H/18366. számon fut. Gür Nándor, Bangóné Borbély Ildikó, Tóth Csaba, Dr. Szakács László, Heringes Anita, Dr. Tóth Bertalan MSZP-s képviselők önálló indítványáról van szó. Dönteni fogunk a tárgysorozatba vételről. Ezennel pedig meg is adnám a szót a körünkben jelen lévő Heringes Anita képviselő asszonynak. Parancsoljon!

Heringes Anita indoklása

HERINGES ANITA (MSZP) előterjesztő: Nagyon szépen köszönöm a szót. Azt gondolom, hogy mindenki számára ismert, hogy a határozati javaslatunkban található pontok mindegyike nagyon-nagyon fontos. A munka világában az elmúlt időszakban sajnos egyelőre úgy tűnik, hogy nehezen visszafordítható folyamatok indultak el, amiért tennünk kell, hiszen a munkavállalók egyre kiszolgáltatottabb helyzetben vannak, egyre kevesebbet keresnek érdemben. Tehát, amit a boltban el tud költeni, az érzetre egyre kevesebb.

Éppen ezért úgy gondoltuk, hogy határozati javaslatot fogunk benyújtani, és felkérjük a kormányt, hogy haladéktalanul vizsgálja felül a munka világában a

munkavállaló foglalkoztatási, kereseti, érdekérvényesítő képességére vonatkozó munkavédelmi és munkabiztonsági szabályait, a nyugdíjba vonulásra irányadó törvényi rendelkezéseket. Fontos, hogy nagyon gyorsan lépéseket tegyen a kormány, hogy a munkavállalók ugyanazt a munkabért megkapják, mint az ország egész területén, a bérezés egységesítve legyen. A legkisebb munkabér nettó értéke haladja meg a 100 ezer forintot. Azt gondolom, hogy ez mindenki számára ismert, hogy ez egy olyan összeg, ami alatt nem lehet megélni egy hónapban. Ez is nagyon kicsi összeg, de ez lenne a minimum, ami a legkisebb munkabér nettó értéke lenne; csak előlött lehessen keresni.

A közsférában érdemben emelkedjen az illetményalap, ne csak egyes területeken, szektorokban, hanem mindenhol. A munkavállalói kiszolgáltatottságot, a biztonságot szolgáló szabályok váltsák fel, ideértve a háromoldalú érdekegyeztetés rendszerét, valamint a sztrájkjogot.

Azt gondolom, hogy miután itt csak tárgysorozatba vételről beszélünk, így képviselőtársaim, akik esetleg kiegészítenék még pár ponttal, megtehetik a plenáris ülésen, úgyhogy kormánypárti és ellenzéki képviselők egyaránt érezhetik úgy, hogy ez egy támogatható javaslat, beszéljünk erről a területről, van miről beszélnünk, van mit javítanunk, mert az elmúlt 7 évben nagyon-nagyon sokat romlott a munkavállalók helyzete Magyarországon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen az indoklás. Képviselőtársaimhoz fordulok azt illetően, hogy hozzászólási szándék ébredt-e valakiben. Alelnök úr kezét látom emelkedni, parancsoljon, megadom a szót.

Hozzászólások

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz) alelnök: Köszönöm szépen. Nem feltétlenül úgy terveztem, hogy hosszú vitát folytatnánk ezen napirendi pont kapcsán, de képviselőtársamnak a felvezetése ezen napirendi pont kapcsán azért megszólalásra ösztökélt. Ő azt mondta - természetesen elismerve alapként azt, hogy sose lehetünk elégedettek a munka világával, és mindig meg kell próbálni javítani a magyar munkavállalók helyzetét akár anyagilag, akár egyéb tekintetben, azért azokat a megjegyzéseit szeretném visszautasítani, amelyek - nagyon egyszerűen fogalmazva - nem állják ki a valóság próbáját. Képviselő asszony azt mondta, hogy ma az emberek vagy a munkavállalók pénze kevesebbet ér, mint korábban. Ez egyszerűen nettó hazugság, bocsássanak meg, ezt kell mondjam. Minden statisztika szerint, akár a legutolsó vásárlóerő-paritással az Európai Unió összehasonlításában, például csak egy év alatt a magyar keresetek vásárlóerő-értéke közel 20 százalékkal nőtt. Nem állítom, hogy ott tartunk, hogy minden rendben lenne, de az, hogy csökkent volna az emberek vásárlóereje, ez egész egyszerűen nem igaz.

Ezt mi sem támasztja jobban alá, mint az, hogy az a másik mutató, ami a kereskedelmi forgalmat érinti, az a múltkori magyar demokrácia történetében soha nem látott módon, négy éve folyamatosan növekszik, a kiskereskedelmi forgalom, ami megint csak azt jelenti, hogy az emberek többet költenek el, mint korábban. Most nem mennék bele az összes olyan tételbe, hogy hogy és mennyivel változott egyébként a magyar emberek bére, még egyszer olyan módon jelezném, hogy természetesen nem vagyunk ezzel maradéktalanul elégedettek. Mindent megtesz a kormány, hogy tovább növelje egyébként a jövedelmeket Magyarországon, de azt állítani, hogy a helyzet romlott volna, ellenben a valósággal, hogy javult az elmúlt 7 évben, ezt mindenképpen szeretném itt leszögezni. És ha képviselő asszony azzal kezdte a mondandóját, hogy nehezen visszafordítható folyamatok indultak meg ezen a területen, akkor azt mondom, hogy valóban, reméljük is, hogy nem visszafordítható folyamatok indultak

meg ezen a területen, hiszen akár a bérek növekedése, akár a minimálbér, akár a foglalkoztatottak száma, akár az adózók körének bővülése, mind-mind olyan folyamat, amely, azt gondolom, hogy nemhogy szükségesen visszafordítható kéne hogy legyen, hanem pontosan tovább kell erősíteni ezen folyamatokat. Ezen okból kifolyólag - még egyszer a téma fontosságát elismerve, de - a témának ilyen módon való interpretációját el nem fogadva, mi nem tudjuk a tárgysorozatba vételt támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólást. Mielőtt visszaadnám a szót képviselő asszonynak, érdeklődnék, hogy további képviselőtársi megnyilvánulási szándék van-e. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, úgy magam is gyarapítanám az elhangzott gondolatok sorát. Alelnöktársam számára, bár mi mindig termékeny vitákat folytatnunk, a konstruktivitás jegyében szeretném megjegyezni, hogy azért van olyan statisztika, amelynek tekintetében a magyar bérek bizony gyengültek még a regionális versenytársaknál tapasztalható színvonalhoz képest is. Példának okáért, ha euróban mérjük meg a magyar bérek növekményét, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy nemcsak az osztrák szinthez képest nőtt a távolság, hanem bizony a régió országai tekintetében is. A tök utolsó helyet ütjük meg. Nyilvánvaló, ha ezt vásárlóerő-paritáson nézzük vagy másféle formulák alapján, akkor persze némi-nemű statisztikai hibahatáron belül vagy akár azon túlmutató közeledés megfigyelhető. Ez Ausztria színvonalához képest a legkedvezőbb mutató esetében egy 3 százalékos közeledés volt. Ha ebből kiszámítjuk, hogy mennyi idő alatt érhetjük utol csak e tekintetben Ausztriát, akkor azt látjuk, hogy több évtizedes távlatokba kell bocsátkoznunk. Ugyanakkor önmagában a kiskereskedelmi forgalom kedvezőnek tűnő alakulását sem tartom egy saját lábbon álló indikátornak, hiszen ha adott esetben nem lenne 27 százalék az áfa Magyarországon - világrekorder szinten -, akkor elképzelhető, hogy ez a mutató sem lenne ennyire növekményt mutató, viszont a magyar emberek létbiztonsága tekintetében, lehet, hogy éppen pozitív hatásokat jelezne. Adott esetben az alapvető élelmiszerek teljes körű áfacsökkentése esetén biztos, hogy a kiskereskedelmi forgalom szám szerint visszaesne, ugyanakkor lehet, hogy a társadalmi jólét tekintetében pozitív irányú elmozdulások is bekövetkezhetnek. Nem azt mondom, hogy nincs igaza, azt mondom, hogy több tényezőt kell megvizsgálni ahhoz, hogy egy tisztességes helyzetkép legyen felállítható. Éppen ezért, mivel már itt a bizottságban is termékeny vita alakul ki, és ez egy szakbizottság, magam mindenképpen vitára alkalmasnak, tehát tárgysorozatba vételre alkalmasnak tartom ezt a javaslatot. Nem értem, hogy milyen ellenérv vonultatható fel azt illetően, hogy a plenáris ülésen ne folytassuk le ugyanezeket a termékeny vitákat kicsit nagyobb figyelem és hallgatóság előtt.

Ugyanakkor nehezen visszafordítható folyamatainkból azért van kettő, ami csak kapcsolódik ide. Az egyik az elképesztő mértékű kivándorlás, ahol engem nem is az ijeszt meg leginkább, hogy a kivándorlás ennyi felpörgött, bár ez is egy rémisztő folyamat, hanem az, hogy még mindig van olyan államtitkár a kormányon belül, aki ilyenkor felemel egy demonstratív térképet, és azt bizonygatja, hogy Magyarországról arányaiban kevesebben vándorolnak ki, mint mondjuk, Romániából, mintha ezzel elintézt lenne a problémakör, és ez azt jelezné, hogy tulajdonképpen minden rendben van. Fogadjuk el, hogy 600 ezer munkavállaló hiánya miatt tulajdonképpen recseg-ropog - ha nem is most, ebben a kormányzati ciklusban, de előbb-utóbb recseg-ropog majd - mind a társadalombiztosítás, mind a nyugdíjrendszer.

A másik hasonló, nehezen visszafordítható folyamat a demográfiai télhez köthető, ahol szintén van most már hibahatáron belüli pozitív elmozdulásunk, ugye a termékenységi arányszám tekintetében. Itt azt szokták elfelejteni fideszes

képviselőtársaim megjegyezni, hogy bár 1,25-ről 1,43 százalékra nőtt, javult, erősödött ez a mutató, ugyanakkor az a bázis, ami az érintett szülőképes hölgyek számát jelenti, nagyon-nagyon rohamos mértékben szűkül. Tehát, lehet, hogy arányaiban többen lennének hajlandók a gyermekvállalásra, szerencsés módon, ugyanakkor az ezt fizikailag kivitelezni képes magyar honfitársaink száma sajnálatos módon rohamosan csökken. Ezekre a problémákra viszont közös megoldásokat kell találnunk, nem mondhatjuk azt, hogy jó irányba indultak el ezek a folyamatok, hiszen, ha mindent jól csinálunk, akkor 30 éves távlatból sikerülhet megállítanunk a népességfogyást egy tökéletes scenárió esetén.

Tehát úgy érzem, hogy mivel ezek kapcsolódó területek, ez a törvényjavaslat mindenképpen alkalmas a tárgysorozatba vételre. Egyben megkérdezem, hogy képviselőtársaimban ébredt-e hozzászólási viszonzást illető szándék. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, úgy visszaadnám a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Miután én is úgy gondolom, hogy a tárgysorozatba vétel műfaja nem felel meg annak, hogy itt ezt a vitát le tudnánk folytatni, és a véleményeinket tudjuk ütköztetni, éppen ezért azt gondolom, hogy ha a képviselőtársam, alelnök úr is ennyire fontosnak tartja ezt a témát, akkor tovább kell engedni a plenáris ülésre. Vitassuk meg, és ahogy elmondtam, az emberek érzete más, mert az ember elmegy bevásárolni, akkor rögtön azt érzi, hogy a fizetése valahol nem ér semmit. Mert egy nagyobb bevásárlás révén az ember látja, hogy mennyivel többet fizet, és hogy a hónap végére, mikor a rezsit kifizeti, majdnem nem marad semmi. Persze, akik annyira jól keresnek, hogy nem kell nézniük, hogy mennyi van a bankszámlájukon, azoknál ez az érzet nem áll fenn. De a lakosság nagy részénél sajnos fennáll, és a társadalomban egyre nagyobb az olló és egyre jobban nyílik ki azok között, akik nagyon jól keresnek, és azok, akik nem tudnak megélni abból, hogy 8 órában tisztességesen dolgoznak.

Éppen ezért kérem, hogy tegyük meg azokat a lépéseket, hogy a plenáris ülés elé kerülhessen ez a téma. Arra az apróságra, ami nem is olyan apróság, szeretném még felhívni a figyelmét Szatmáry Kristófnak: még mindig nem sikerült a 2008-9-es bérszínvonalat elérnünk még a 2018-as emelkedéssel együtt sem, éppen ezért azt gondolom, hogy van miről beszélnünk a plenáris ülésen. Így, hogyha tényleg ennyire fontos önöknek ez a téma, akkor engedjük oda, vitassuk meg, és akkor lesz egy elég hosszú időnk arra, hogy komolyan elbeszélgezzünk a munka világáról. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a reakciót. Ezt követően nem marad más dolgunk, mint bizottsági tagtársaimhoz fordulni a tekintetben, hogy tárgysorozatba vételre alkalmasnak ítélik-e ezt a javaslatot. Kérem, amennyiben igennel szavaznak, jelezzék ezt kézfelemeléssel! *(Szavazás.)* Bár alelnök úr, mintha elbizonytalanodott volna egy pillanatra, de én értettem félre a csoportdinamikát, így egy igen szavazatot tudunk mérni. Ki az, aki nem tartja alkalmasnak tárgysorozatba vételre a javaslatot? *(Szavazás.)* Itt már lényegesen magasabb: egy 6-os számot tudunk rögzíteni. Tartózkodást illető próbára nincs is tehát szükségünk. Ily módon ez a törvényjavaslat sajnálatosan elvérzett.

A második napirendi pontunk tekintetében pedig Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat várjuk egy éves meghallgatás céljából. Amíg miniszter úr szerét tudja ejteni, hogy megjelenjen a bizottság előtt, szünetet kell hogy elrendeljek, bízván abban, hogy ez a szünet egy 10-15 perces időtartamra korlátozódik. Köszönöm.

(Szünet: 12.21 órától 13.05 óráig)

ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntöm miniszter urat, kedves munkatársait, meghívott vendégeinket. Ezennel a Vállalkozásfejlesztési bizottság ülését módunkban áll folytatni, amikor is Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatására kerül sor az Országgyűlésről szóló törvény 41. §-a alapján. Legutóbb 2016. november 3-án a szokásos éves meghallgatáson köszönhattuk miniszter urat, arra kérem tehát, hogy számoljon be az eltelt időszak alatt végzett munkájáról, fontosabb történésekről, nyilvánvalóan a bizottság profiljába tartozó témakörök kiemelése mellett. Mielőtt azonban megadnám a szót, kötelességem jelezni, hogy érkezett egy kérés felém, amely arra vonatkozott, hogy Heringes Anita képviselő asszony tegyen fel miniszter úrhoz kérdéseket annak ellenére, hogy nem a bizottság tagja. Minderre abban az esetben nyílik lehetőségünk, ha a bizottsági tagok többsége erre módot ad. Alelnök úr már jelezte felém, hogy hozzá kíván szólni ehhez a rövid felvetéshez, ezért először neki adnám meg a szót, aztán pedig megkezdjük a meghallgatást. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz) alelnök: Köszönöm szépen. Csak itt az ügyrend kapcsán, én azért rettentő furcsának tartom, hogy a bizottságunk egyetlen szocialista tagja sincs jelen, és így ilyen szempontból nem akarok tiszteletlen lenni képviselő asszonnyal, de én eddigi 11 néhány éves politikai parlamenti munkámban nem találok olyannal, hogy egy pártból az adott bizottságba delegált tagok nem vesznek részt a bizottsági ülésen, és egyébként meg egy másik bizottságban lévő tag kíván a bizottság munkájába bekapcsolódni. Mondom, én ilyet nem tapasztaltam még az elmúlt 11 néhány év alatt, és ebből a szempontból egy kicsit értetlenül is állok a kérés előtt. Köszönöm szépen.

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

ELNÖK: Köszönöm az érdemi hozzászólást, ugyanakkor a bizottság elnökének kötelessége továbbítania minden hozzá érkező jelzést, ezért nem marad más választásom, minthogy szavazásra tegyem fel ezt a kérdést. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja, hogy Heringes Anita képviselő asszony kérdéseket tegyen fel miniszter úrnak. Kérem, szavazzunk! (Szavazás.) 1 igen. Ki az, aki nem támogatja mindezt? (Szavazás.) 1 nem. Ki tartózkodik? (Szavazás.) 5 tartózkodás mellett ez a javaslat ezen az úton elvérzett. Köszönjük szépen képviselő asszony részvételét legalább a tárgysorozatba-vételi vita során. Ily módon pedig vissza tudunk térni eredeti forgatókönyvünkhöz, amelynek szellemében haladéktalanul meg is adom a szót miniszter úrnak. Parancsoljon!

Varga Mihály expozéja

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagyon szépen köszönöm a meghívást, és nagyon szépen köszönöm, hogy lehetőségem van újra az éves, házszabályban is rögzített beszámolómat megtenni a Vállalkozásfejlesztési bizottság előtt. Ahogy elnök úr is mondta, 2016. november 3-án jártam itt utoljára, eltelt egy év, és érdemes egy kicsit áttekinteni, hogy mi is történt a magyar gazdaságban. Ezt röviden, pontokba szedve fogom megtenni, tekintettel arra, hogy ma hallgatott meg a Költségvetési bizottság és a Gazdasági bizottság is. Aki már azon részt vett vagy arról a beszámolókat elolvasta, sok újat nem tudok mondani, de a véleményem nem változott a néhány ülés óta, és röviden 10 pontban foglalnám össze azt, amit szerintem fontos az elmúlt egy évről megemlíteni.

Az első mindenképpen az, hogy a magyar gazdaság egy növekedési pályán van, egy tartós növekedés időszakát éljük meg. Ez a növekedés az első negyedévben 4,3, a másodikban 3,3 volt, a harmadikban pedig 3,6 százalékos bővülést mért a KSH. Fontosnak tartom megemlíteni azt is, hogy a KSH az első két negyedévének az adatait korrigálta már a legutóbbi publikációban. Mi azzal számolunk, hogy ez a korrekció még esetleg tovább is tarthat. 2014-ben például az történt, hogy a KSH az éves növekedést 3,5 százalékban határozta meg a nyers adatok alapján, aztán kis korrekciókkal mindig följebb és följebb kerekítettek, és 4,2 százalék lett végül a '14-es növekedés. Tehát nekem van egy olyan szakmai álláspontom, hogy szerintem a KSH, amikor egy növekedési pályán van a magyar gazdaság, talán kevésbé pontosan tudja az első nyers adataiban ezt megbecsülni, csak később, akár évek múlva tudja ezt pontosítani. Ez egy szakmai kérdés, nyilván javaslatokat majd tenni fogunk a KSH számára, hogy mondjuk, olyan új formákat, amiket nehezebben tud mérni, például szálláshelyek kiadása, Airbnb, és más lehetőségeken keresztül, ezeket is építse be a statisztikai kalkulációjába, mert pontosabban tudjuk akkor a növekedési hatásokat követni. Tehát azt szeretném csak rögzíteni, hogy növekedési pályán vagyunk, és ez mindenképpen jó. A szocialista kormányzás időszakával szemben nem hitelfelvétel táplálja a növekedést, a magyar gazdaság felzárkózását.

2-es pont: mind a három nagy hitelminősítőnél kedvezőbb a besorolásunk, a minősítésünk, befektetésre ajánlott kategóriában vagyunk. Általában már egy évvel a választások előtt nem szoktak ilyen minősítéseket változtatni, de most legutóbb két olyan hitelminősítő is volt, aki semlegesről pozitívrá változtatta a minősítés jellegét, ez általában a felminősítés előszobája, reméljük, hogy ez is be fog következni, és a hitelminősítők is követik a piaci értékelést. A piac már évek óta hasonló szinten mér bennünket, mint, mondjuk, a lengyel gazdaságot.

A 3. pont, hogy 27 éve, tehát a rendszerváltozás óta nem dolgoztak ennyien az országban, mint most. 4 millió 451 ezer volt a legutóbbi adat, ami 60 ezerrel több, mint egy évvel korábban, amikor a bizottság előtt tehettem beszámolót.

A munkanélküliség továbbra is alacsony szinten van, 4,1 százalék.

A 4. pont: '13 eleje óta, tehát több mint 4,5 éve töretlen a reálkereslet emelkedése. Akkor van értelme egy jó gazdaságpolitikának, ha annak a hatását az emberek is érzékelik. Magyarországon ez így van. Az első 9 hónapban idén 10,2 százalékkal voltak magasabbak a reálkeresetek az egy évvel korábbinál. A 10 százalékos feletti reálkereset-növekedés azt jelenti, hogy a családok vásárlóereje folyamatosan nő, az adott kedvezményeknek is köszönhetően, akár úgy is fogalmazhatnánk, hogy plusz egy havi bérrel van több a családoknál, hiszen, ha ennyivel nőtt a bér az egy évvel korábbihoz képest, ez azt jelenti. Egyébként - zárójeles megjegyzés - ma reggel a Statisztikai Hivatal publikálta a legfrissebb kereseti adatokat. Ezek azt mutatják, hogy a bruttó átlagkereset Magyarországon ma 292 ezer forint, a nettó átlagkeresetek is jelentősen nőttek. Szeptember hónapban az előző évhez képest 13,6 százalékkal nőttek Magyarországon a keresetek. Nem vagyunk persze elégedettek, szeretnénk, ha magasabb bért kapnának a magyar munkavállalók, és mindenki keresete nőne a gazdaság teljesítményével arányosan. Én is azt tudom itt megerősíteni, hogy abban bízom, hogy a tendencia folytatódni fog.

Az 5. pont az adócsökkentések, adókedvezmények területe. Szja, sertéstőkehús áfakulcsának a csökkentése, családi adókedvezmények, több pénz marad az embereknél ezeknek köszönhetően. Több pénz marad a lakosságnál. A kiskereskedelmi forgalmi adatok ezt mutatják. Tavaly az év egészét nézve 4,7 százalékkal nőtt a kiskereskedelmi forgalom, tehát a fogyasztás. Idén szeptemberben pedig 5,4 százalékkal, mert egy 4-5 százalékos tartós növekedés van a kiskereskedelmi forgalomban. Éves alapon ez lényegében azt jelenti, hogy 51 hónapja tartósan nőnek a

kiskereskedelmi mutatók, ami azt jelenti, hogy a lakosság a növekvő bérekből részben megtakarít, részben pedig fogyasztani segíti a hazai vállalkozásokat, akik a belső piacra termelnek, vagy szolgáltatnak.

A 6. pont az újraiparosítás programja. Jól halad. Szeptemberben 8,1 százalékkal nőtt az ipar teljesítménye, az első 9 hónapban 5,2 százalékkal összességében. Ha egy másik vetítési pontot választok, mondjuk, 2010-et, 2010 januárja óta 36 százalékkal nagyobb a magyar ipar kibocsátása. Tehát, amit elkezdtünk 2010 májusa után, az működik.

Az építőipari is jól áll, augusztusban 36 százalékkal, szeptemberben 23 százalékkal nőtt az építőipar teljesítménye. Nincs még abban az állapotban, amiben a 2000-es évek elején volt, akkor a bruttó hazai termék 6-7 százalékát adta az építőipar teljesítménye, most ez 3,4 százalék. Tehát lehet még a kapacitásokon segíteni, ezeket növelni. Abban fogunk ezen a héten egy találkozót, egy úgynevezett építőipari csúcstalálkozót lebonyolítani, hogy az ágazati érdekképvisellel, az ÉVOSZ-szal, a szakszervezettel, valamint a 20 legnagyobb építőipari cég vezetőivel egy olyan megbeszélést folytassunk, ahol az ágazat legfontosabb kérdéseivel foglalkozunk, munkaerőhelyzet, szakképzés, technológiai váltás, gépbeszerzés, megrendelésállomány növekedése. Ebben az ügyben tehát a kormány lépett, vagy lépni fog. Nyilván annak örülünk, hogy ha a beruházások 27 százalékkal nőnek, akkor az építőipar képes volt ezt az ütemet tartani és növekedni.

A 7. pont: költségvetési politika. Mindennek az alapja azért, hogy stabilitás legyen, kiegyensúlyozott legyen az államkassza. Itt nem látok semmilyen olyan veszélyt, ami miatt aggodalomra volna ok. 1418 milliárd forint volt a pénzforgalmi hiány október végéig, ami azt jelenti, hogy az erre az évre tervezett uniós módszertan szerinti 2,4 százalékos hiánycél biztonsággal teljesíthető.

Ezzel összefügg a 8. pont, az államadósság csökkentése. 83 százalékról indultunk 2010-ben. A tavalyi év végén, ugye 73,9 volt, néhány perccel ezelőtt az Államadósság Kezelő Központnak a honlapjára rákattintottam, hogy ott mennyit írnak, ott 72,9-et, tehát ebben az évben tovább csökkent. Én nagyon bízom benne, hogy idén 73 százalék alatt lesz ez a mutató, és 2020-ig pedig elérjük, hogy 70 százalék alá fog csökkenni az államadósság mértéke, csökkentve a gazdaság terheit, csökkentve az adóterheket is.

A 9. pont: 2011-2016 között a nyugdíjak átlagosan több mint 23 százalékkal nőttek, a tartósan alacsony inflációnak köszönhetően ez reálértékben egy 10 százalékos javulást jelenthet. Tehát nemcsak hogy tartottuk az ígéretünket, hogy a nyugdíjak megőrzik a reálértéküket, hanem még előlötti bővülés is történt a nyugdíjak vásárlóereje tekintetében. Magyarország történetében idén először a gazdaság 3,5 százalék fölötti növekedésének köszönhetően nyugdíjprémiumot is fizettünk, tehát nemcsak az inflációs korrekció van idén novemberben, hanem nyugdíjprémium kifizetése, sőt a kormány ennél tovább megy, év végére a nyugdíjasok számára egy tízezer forintos Erzsébet-utalványt fogunk még kifizetni. Remélem, hogy a Posta időben eljuttatja majd ezeket a nyugdíjas háztartásokhoz.

És végül a 10. pont: mindennek, amiről beszéltem, az alapja, a kiindulópontja az a megállapodás volt, amit tavaly kötöttünk a munkaadókkal és a munkavállalókkal. Ugye, Magyarország történetében 27 éve nem volt arra példa, hogy a munkaadók és a munkavállalók meg tudjanak állapodni egymással, és ezt a megállapodást mindenki elfogadja. A Liga Szakszervezet, a Magyar Szakszervezeti Szövetség, a Munkástanácsok Országos Szövetsége, ÁFEOSZ, a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége, Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége támogatták ezt a megállapodást. Ezen túl pedig tanácskozási joggal vettek részt: Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, Stratégiai és Közszolgáltató Társaságok Országos

Szövetsége, Szakszervezetek Együttműködési Fóruma, Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés. Ők is aláírásukkal fogadták el azt, amiben akkor megállapodtunk. Ez egy hat évre szóló béremelési és adóteher-csökkentési program. Ennek az első évében vagyunk idén. 9 százalékra csökkent a társasági adó mértéke, 19 és 10 százalékról egységesen. Csökkentettük a munkáltatói járulék mértékét, 27-ről 22 százalékra, a megállapodás azt tartalmazta, hogy jövőre 2 százalékkal kell csökkentenünk, de volt egy olyan alpontja is, hogyha a bérnövekedés egy szintet meghalad, ezt egy fél százalékponttal még nagyobb mértékben csökkenthetjük. Ez is megtörténik, tehát 19,5 százalékra csökken jövőre a munkáltatói járulékterhelés. Ezzel párhuzamosan a munkavállalók kezdeményezésére a minimálbér és a garantált bérminimum összege pedig idén is jelentősen nő, és jövőre is növekedni fog, tehát jövőre az úgynevezett szakmunkás-bérminimum minimálbér összege 181 ezer forintba fog nőni az idei 160 ezer forintból. A minimálbér összege pedig 130 ezer forint fölé nő az idei összegről. Tehát összességében úgy érzékeljük, hogy ez a program, ez az elfogadott megállapodás beváltotta a hozzá fűzött reményeket, és azon vagyunk, hogy ennek a további pontjait is meg tudjuk valósítani.

Kiegészíteném még azzal, hogy a családbarát adórendszer további szélesítése a program. 2016-19 között a kétgyermekes szülőknél, családoknál jelentős kedvezménynövelést hajtottunk végre, megdupláztuk lényegében az adókedvezményt. 2010-16 között a családi adókedvezmény rendszerén keresztül 3700 milliárd forintot hagytunk ott a családoknál. Tehát azt gondolom, hogy ez már egy makrogazdasági szintnél is egy nagyon komoly hatás, és a munkahely-védelmi akciót pedig folytatni fogjuk. Ugye, hat különböző területen, társadalmi csoport számára járulékkedvezmény van, ha a munkaadó ilyen embert foglalkoztat - 25 év alattiak, 55 év fölöttiek, mezőgazdaságban dolgozók, tartósan munkanélküliek, kismamák, gyestről, gyedről visszatérők. Tehát fiataloknál ez nagyon fontos, a 25 év alatti kategóriában. Azt érzékeljük, hogy az az egymillió munkahely, ami után igénybe vették ezt a kedvezményt, ez jelentősen tudott segíteni abban, hogy ne csak új munkahelyeket hozzunk létre, hanem a meglévőket megtartsuk.

Számításaink szerint 2013-2017 augusztusáig 572 milliárd forintot vettek kedvezményként igénybe a járulékrendszeren keresztül a munkaadók. Ez azt jelenti, hogy ennyivel tudtuk segíteni szintén a közterheknek a csökkentését. Tudnék hosszabban is beszélni, elnök úr, mert rengeteg ügy van, ami a gazdaságot érinti, röviden ennyiben kívántam összefoglalni a bevezetőt, és ha kérdéseik vannak, nagyon szívesen válaszolok rá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen miniszter úr felvezetését. Figyelembe véve, hogy ma már nem az első bizottsági ülésen teszi mindezt és nem az első meghallgatáson, feltételezem, hogy nem éles politikai vitákba fogunk belecsapkodni, hanem szakmai kérdések megtárgyalásába. Ennek szellemében kérdezem bizottsági tagtársaimat, hogy ki kívánja a kérdések sorát megkezdeni. Alelnök úr kezét látom magamban, parancsoljon, megadom a szót.

Hozzászólások, kérdések

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Gyakorlatilag az előbb elhangzott adatokkal a bizottság tagjai nagyjából tisztában vannak. Amit talán érdemes kiemelni, az az elmondottakon túl vagy inkább annak részleteiben az, hogy mi is úgy látjuk a bizottság, illetve a Fidesz-frakció részéről, hogy az a - lehet itt fogalmazni talán így - felzárkózási folyamat az Európa motorjának számító országokhoz, ami elindult 5-6 évvel ezelőtt, már gazdasági mutatók tekintetében, azok hozzák azokat az eredményeket is, amit miniszter úr elmondott. Ami talán

képletesen jól mutatja ezt a helyzetet, hogy persze lehet vitatkozni az ellenzéki képviselőkkel, hogy sok vagy kevés mondjuk a gazdasági növekedés tekintetében, amit Magyarország elért, egy biztos, hogy ma Magyarország gazdasági növekedése a legpesszimistább számítások szerint is duplája egyébként annak a németországi vagy az európai magországok növekedésének, amihez szeretnénk felzárkózni. Tehát az elsődleges tapasztalat az, hogy mindannyiunk célja az, hogy Magyarország gazdasági teljesítményét Európa szerencsésebb országaihoz igazítsuk, és ebben a folyamatban lényeges ez a gazdasági felzárkózás.

Igazából két dolgot szeretnék miniszter úrtól kérdezni. Az egyik, Vállalkozásfejlesztési bizottság révén alapvetően a hazai vállalkozások helyzetének javítása a legfontosabb célkitűzés. Tudjuk jól, hogy 2010-ben egy olyan gazdaságot örököltünk, amiben a duális szerkezet jellemző volt, tehát egy jól működő külföldi és kevésbé jól működő magyar vállalkozások, amelynek teljes felszámolása nagyon-nagyon hosszú időt vesz igénybe, de mi azt látjuk, hogy egyébként a hazai kis- és középvállalkozások is jelentősen tudtak előrelépni. Igazából miniszter úrtól csak azt kérdezném, hogy vannak-e ennek olyan kézzelfogható elemei is az adócsökkentéseken keresztül, amely mindenki számára egyértelmű.

A másik kérdés igazából egy hírhez kapcsolódik, amely számomra meglepő módon nem kapott akkora nyilvánosságot az elmúlt napokban, de a magyar gazdaság teljesítményét vagy a magyar gazdaságpolitika teljesítményét egyébként szerintem nagyon jól jellemzi, talán múlt héten jelent meg az a hír, amely szerint a tízéves magyar állampapírok hozama az Egyesült Államok hasonlóan kibocsátott papírjai alá esett. Ez azt jelenti, ez egy hihetetlen információnak tűnik, mondjuk Magyarország 2010-es gazdasági teljesítményét nézve, ami Görögországgal együtt volt körülbelül, ugye, a magyar besorolás, hogy ma a piac jobban bízik tízéves távlatban a magyar gazdaságban, mint az Egyesült Államokéban. Ez igazából arra mutat rá, hogy a gazdaságpolitika egyik legnagyobb eredménye, hogy Magyarország a finanszírozhatósága tekintetében hogyan változott, illetve, hogy milyen további lehetőségek vannak ez ügyben a pozitív változásokra. Én ezt a két kérdést szeretném esetleg miniszter úrtól egy kicsit részletesebben megkérdezni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kérdéseket. Érdeklődöm, hogy bizottsági tagtársaimban ébredt-e hasonló igény. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, magam is kívánok pár kérdést feltenni, egyben belátva, hogy a politikai adok-kapok kialakulása jelen pillanatban a bizottság elnökén múlik, hiszen az ellenzéki oldal nem képviselteti magát igen nagy számban, így rám maradt az a feladat, hogy szakkérdéseket tegyek fel. Igyekszem én is szakmai síkon maradni és nem politikai minősítésekkel tálni mindezeket, hiszen arra a plenáris ülés egy kiváló terepet biztosít. Gyakorta élni is szokta ezen a terepen ezzel az eszközzel, ezért most megpróbálok kimondottan olyan kérdésekre kitérni, amelyekre nem kaptunk válaszokat az utolsó hónapokban.

Az első kérdés az Eximbank helyzetére vonatkozik részemről. Itt nyilvánvaló módon az a kérdés, hogy az Eximbank besorolását illető jelenlegi szakmai állásfoglalások, pontosabban az abban bekövetkezett változás a magyar eladósodás szintjét miként befolyásolja, mennyiben. Főleg egy olyan időszakban, amikor várható egy olyan év, hogy az adósság csökkenése százalékos arányban mérve megtorpanni látszik. A kettő együtt elhozhat-e egy olyan pillanatot, amikor a GDP-arányosan akár növekedésbe csaphat át az adósság? Azt látjuk, hogy nominálisan folyamatosan nő, de nyitott vagyok afelé, hogy ebben a szakköztségekben most csak a GDP-arányos államadósságot vizsgáljuk, hiszen a piac is gyakorta azt szokta vizsgálni. De

mindenképpen megér egy gondolat kísérletet, hogy az Eximbank körüli változások milyen nehéz helyzetet idézhetnek elő a közeljövőben.

Ugyanígy a magánnyugdíjpénztári vagyonnal történő elszámolás is egy olyan több éves igény, amely talán azóta is várat magára. Itt ugye nagyon súlyos milliárdokról van szó, és hát azt látjuk, hogy még egy elszámolási igény merült fel, ez pedig a taopénzeket illető, hiszen a Kúria jogerősen kimondta, hogy közpénzről van szó. Nem vesztette el közpénzjellegét az a több százmilliárdos tömeg, ami szétosztásra került. Ugyanakkor az ezzel való transzparens elszámolás eddig elmaradt, és úgy gondolom, nem ez rengetné meg a magyar költségvetést, hogyha itt az utolsó forintig mindent láthatnánk. Érdekelne miniszter úr véleménye annak okáról, hogy miért nem történt meg ez az elszámolás, illetve mikor várható mindez a jövőben.

Egyetlen pikírt kérdéssel kívánom gazdagítani a sort, ez pedig a MOL versus Tállai államtitkár úr féle beavatkozásra vonatkozó kérdés. Itt nem kívánom kellemetlen helyzetbe hozni, tulajdonképpen egy közgazdász szakvéleményt szeretnék kérni azt illetően, hogy önök szerint ez belefér-e egy normális piacgazdaság működési mechanizmusába. Álláspontom szerint nyilván nem. Ugyanakkor ennél még ijesztőbb volt Hollik képviselő úr nyilatkozata, aki felbátorodva Tállai államtitkár úr érdeklődésétől, most már a Dunakanyarban tervezi elkövetni ugyanezt. Nagyon remélem, hogy miközben a makroszámok önök szerint rendben vannak, semmi szükségét nem érzik, hogy a magyar nemzetgazdaságot hasonló ötletekkel gyarapítsák, hiszen úgy látjuk, hogy ennek csak és kizárólag negatív továbbgyűrűző hatása lehet.

Azt is látnunk kell, hogy magam a bankszektort illető változásokat erősen követve, arra a tapasztalatra jutottam, hogy hát itt bizony banki elszámoltatás nem hogy nem történt meg, de minden évben kedvezőbb az a klíma, amelyen belül a kereskedelmi bankok működnek. Ez önmagában nem lenne baj, hiszen egy eredményes, kiugró hitelezési tevékenységet folytató bankrendszer a magyar nemzetgazdaság elemi érdeke. Ugyanakkor azt látjuk, hogy a banki ágazati különadó csökkentése, hitelintézeti járadék kivezetése mellett olyan rekordnyereségeket produkálnak az érintett pénzügyintézetek, amelyek mögött részben tisztességes piaci mozzanatok állnak, részben viszont olyan fogyasztóvédelmi jellegű visszasságok is gyarapítják, duzzasztják ezt a rekord nyereséget, amelyek kivizsgálása nem tudom, hogy megtörtént-e. Mi csak minimális mennyiségű mélyfúrást tudtunk végezni a saját eszköztársaságunkkal, de azt látjuk, hogy adott esetben a legnagyobb magyar bankhálózat, illetve, mondjuk egy Angliában működő bankhálózat kártyadíjai, folyószámladíjai, tranzakciókat érintő költségei között még mindig a mi hátrányunkra, tehát a magyar polgárok pénztárcájának hátrányára tapasztalható mérhető különbség. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a tranzakciós illeték áthárítása, teljes mértékű áthárítása tulajdonképpen nemzetgazdasági célokat kevéssé szolgált, a költségvetési bevételt gyarapította némiképp, ugyanakkor a pénzügyintézetek tekintetében a közteherviselés felé nem vezetett. Tehát nem az fizetett, akire ezt a terhet kivetették. Adódik a kérdés, hogy valamifajta beavatkozásra készül-e a kormányzat a hátralévő pár hónap során, vagy akár a következő időszakra is kitekintve?

Azt is látnunk kell, hogy van még egy neuralgikus kérdés, ez a letelepedési kötvények kérdésköre, amely tudom, hogy csak érintőlegesen tartozik ezen meghallgatás tárgykörébe, de itt sokakat, köztük engem is megnyugtatna egy kategorikus kizárás, tehát annak kijelentése, hogy ezt a konstrukciót semmilyen formában nem kívánja a kormányzat visszavezetni. Itt a felfüggesztés egy dolog, amivel én magam elégedett vagyok, a konstrukció teljes megszüntetése lenne az, amitől igazán nyugodtan aludnánk. Nyilvánvaló, ezt a diskurzust elsősorban nem itt

kell lefolytatnunk, de mivel nincs ismeretünk arról, hogy az utóbbi hónapokban bekövetkezett-e változás a kormány álláspontját illetően, miniszter úrhoz fordulok eligazításért, hiszen vélhetően jobban tájékozott a kormány szándékait illetően, mint jómagam.

Ugyanakkor foglalkoztatás tekintetében a statisztikai bővülés engem egyébként örömmel tölt el. Itt azt szeretném megkérdezni miniszter úrtól, hogy hogyan látja, mennyiben torzítja a statisztikát az, hogy a 2010-et követő időszakban a foglalkoztatottak közé egyrészt beszámolják a diákmunkásokat igen nagy számban, másrészt megtalálhatóak ebben a statisztikában kivándorolt magyarok, nyilván nem teljes körükben, de azért jó néhány tízezren igen, harmadsorban pedig a közmunkások mennyivel torzítják ezt a statisztikát. Főleg, hogy az ön által hivatkozott KSH mérési módszerei szerint ugyanazon statisztikai sorba tartozik az, aki, mondjuk, itt dolgozik a hivatalban napi 8-10 órát, és segíti a mi munkánk előkészítését, tisztességes és professzionális módon, és az is ebbe a sorba tartozik, aki közmunkásként legalább egy óra munkavégzést folytat a vizsgált egyhetes vagy egyhónapos periódusban. Nem azt akarom ezzel sugallni, hogy egy közmunkás munkája ne lenne értékes, tehát ne menjünk el ilyen irányba, csak azt, hogy adott esetben külön statisztikai sort érdemelne a két különböző háttérmechanizmus. Hiszen lehet itt 4 millió 400 ezerről beszélni, ennek a bontása egyáltalán nem mindegy, a nemzetgazdasági produktum tekintetében egyáltalán nem mindegy, hogy egy néhány órában dolgozó közmunkás gyarapítja ezt az országot vagy pedig egy professzionális módon dolgozó vállalkozó, adott esetben állami alkalmazott.

Azt is meg kell hogy jegyezzük nyugdíjasok és nyugdíjrendszer tekintetében, itt miniszter úr szakmai álláspontja érdekelne azt illetően, hogy mennyiben volt tudatos a nyugdíjak emelési szintje, illetve mennyiben volt a hibás előrejelzések következménye. Hiszen nyilván ön is tudja, hogy az aktuális novemberenkénti inflációs adatokkal történő súlyozás jellemző módon nem utólag történik meg, hanem előre jelez egy inflációs adatot. Magyarország vagy kormánya háttérintézményei ezen becsült inflációs adathoz képest fogalmazzák meg azt a növekményt, ami a nyugdíjakat illeti, és ezen inflációs előrejelzés az utóbbi négy év tekintetében volt olyan, amikor dupla volt. Tehát duplát jeleztek a jelesül és valóságban bekövetkezethez képest, volt, amikor kétharmados volt ez a szakadék, de az látható, hogy a nyugdíjak relatív emelkedésének mértékét jelesül a rossz előrejelzés táplálta, és én nagyon örülök annak, hogy Magyarország kormányának nincs olyan mechanizmusa, hogy a téves előrejelzésből adódó növekményt visszavegye. Nem is feltételezem, hogy ez a kormány vagy bármely másik meg mert volna lépni egy ilyet, de az egészen biztos, hogyha fenntartható módon kívánjuk menedzselni a nyugdíjrendszert, akkor ennél azért sokkal hatékonyabb, sokkal kiszámíthatóbb módszertanra kellene és illene áttérnünk. Nem tudom, hogy ezt illetően fogalmazódott-e már meg terv, akár az NGM-en belül valamely szakértő fejében, akár másol.

Ugyanakkor szeretném jelezni, hogy bár elismerésre méltó a családi adókedvezmények mértéke, a Jobbik ezt megtartaná, kormányra kerülve ki is terjesztené nyilvánvaló módon. De azt meg kell hogy jegyezzem ön felé is, hogy az alapproblémán nagyon minimális mértékben tudott csak csillapítani mindez, tehát a demográfiai mélyrepülésünk sajnálatos módon tovább tart. Az előző vita alatt is elhangzott, hogy bár a termékenységi mutató némiképp javult, és elismerésemnek adok hangot, hogy ez így történt, így történhetett, ugyanakkor az a bázis, amely a szülőképes korosztály számát illeti, folyamatosan és vészesen szűkül. Ily módon még a termékenységi mutató javulásával sem képes ellensúlyozni azt a katasztrofális helyzetet, ami a magyar korfából adódik. Ily módon, ha miniszter úr, mondjuk, csak

az 1990-es házasságkötések számát összeveti a maiakkal, ugye majdnem feleződést talál, és az élve születések számát összeveti a maiakkal, akkor talán azt látja, hogy a kiterjedt családi adókedvezmények rendszere mellé nagyon hiányozna még több faktor, amely a gyermekvállalás irányába mozdítja el azokat a magyar családokat, akik egyébként akarnak, és szeretnének gyermekeket vállalni. De szerintem be kellene látni most már, hogy pusztán a pénz és a milliárdok ideömlesztése kevés. Biztonságérzetre, otthonteremtési programra lenne szükség, és a kivándorlási spirál valamilyen módon történő kezelésére. Igyekeztem szakmai alapú vagy legalább ahhoz közel álló kérdéseket megfogalmazni bízván abban, hogy hasonló válaszokat kaphatunk ezekre. Magam a kérdések sorát befejeztem, Bányai alelnök úr kezét láttam magasba emelkedni. Parancsoljon, átadom a szót.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz) alelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést, hogy ön után kérdezek. Köszönjük a beszámolót. Miután választásra készül az ország, és számtalan vitát folytattunk a parlamentben vitanapokon és plenáris ülésnapokon arról, hogy ki mit szeretne az országgal kezdeni, én döbbenettel hallok akkora számokat az ellenzéki padosorokból, ami azért rémiszt meg, mert miniszter úr és minisztériumának a munkássága révén a gazdaság olyan állapotba került, ami már sok mindent ki tud termelni, de az ígéretcunamival, ami ránk vár, nem biztos, hogy meg tud birkózni. Kérdésem az volna, miután bizottságunkban nem tag sem Hadházy Ákos, sem Szél Bernadett, de Hadházy úr azt ígérte, hogy a GDP 10 százaléka kívánja emelni az oktatási rendszerre fordított forrásokat, ez - azt hiszem - legalább négyszerese a mostaninak, ez 6000 milliárd körüli forrást jelent, ennek a fedezetét hogy tudjuk évente előteremteni. Ez olyan kérdés, amire előbb-utóbb választ kell adni a kormánzatnak a választók felé is, hogy egy ilyen ígéretet hogy lehet teljesíteni. Illetve legutóbb elhangzott éppen Szél képviselő asszony részéről, hogy 1800 milliárd forintot akar jövő évben beforgatni a devizaadósságok rendezésére, kezelésére. Ennek a forrásai ma még persze bizonytalanok, hiszen ilyenfajta többlettel tudtommal nem rendelkezik a költségvetés jelenleg még. Bizottsági elnök úr pártja is többszörös béremelést ígér a választóiknak a következő egy-két esztendőben. Abból indulok ki, hogy a magyar GDP-nek több mint a felét számolhatjuk bérköltségként, tehát 1800 valahányszáz milliárd forint az éves bérköltsége a magyar munkavállalóknak a vállalkozók és az állam részéről, és ennek a megduplázására ugyan milyen forrás áll majd rendelkezésre? Érdekel, mert szeretnék én is meg mindenki többszörös bért kapni.

Illetve elnök úrnak egy megjegyzés, nézze el nekem, nem miniszter úrnak szól ez: a családi adókedvezménnyel kapcsolatban a Fidesz-frakciónak tudtommal az átlag gyermeklétszáma 2,5-3-szor magasabb, mint a Jobbik-frakció gyermeklétszáma. Tehát példával kell előljárni, hogyha már teoretikusan tetszett mondani, elnök úr, a családok növekedésének kedvét, hogy hogy lehet ezt előmozdítani. Szerintem erre módszer ma még nincs, hogy hogy lehet biztatni asszonyokat és férfiakat arra, hogy több gyermeket vállaljanak, de ennek egyik jó támogatási eszköze a családi adókedvezmény, amely óriási segítség, csak jelzem jó pár gyermekes apukaként.

Illetve egy szakmai kérdés, mert itt most végül is csak tüskéket szúrogattam: miután Bács-Kiskun megyében élek, és örömmel látom a megye észak-keleti részének fejlődési erejét, illetve rohamlépteivel szinte nincs, aki felvegye a versenyt a megye más részéről, milyen módszereket lehetne a következő években kitalálni arra, hogy ezek a fejlődési pólusok, amik Magyarországon 4-5-6 helyen tényleg intenzíven kialakultak, és gyakorlatilag az ország motorjaivá váltak, azok a kisebb leszakadó térségekben is megjelenjenek. Becsó képviselő úrral abban a félholdban vagyunk, amelyek a határ menti térséget jelentik, itt a legnagyobb lemaradás van minden

tekintetben. Ezek felzárkóztatására várható-e valamiféle olyan program, mint a modern városok program, ami más, hasonló, nagy volumenű programokhoz hasonlóan az ilyen leszakadó térségek számára nyitott, felülről nyitott vagy bármilyen módon nyitott kassza révén olyan lehetőségeket kínál, hogy oda lehessen csalni bármilyen - amit nem szeretnek az LMP-s kollégák, de - összeszerelő üzemet, mert még azt is szívesen látna a magunkfajta határ menti képviselő. Hogy ezekre tudunk-e valamiféle politikai és külgazdasági vagy akár belgazdasági segítséget nyújtani, mert erre nagyon nagy szükségünk volna, hiszen a jelzett elvándorlás ezekben a részekben valószínűleg erősebb. Köszönöm szépen a lehetőséget a kérdésekre.

ELNÖK: Köszönöm szépen a további kérdéseket. Magam igyekeztem megkönnyíteni miniszter úr dolgát. Képviselőtársam tüskéit éreztem, nyilván nem kívánok olyan színvonalon reagálni, hogy Soros-ösztöndíjakkal, korrupciós mechanizmusokra építő több évtizedes pártháttérrel mennyivel könnyebb adott esetben gyermekeket vállalni, mint abban az esetben, ha valaki a piacon kíván érvényesülni. De ez egy szakmai bizottság, amíg én vagyok az elnöke, az is fog maradni, tehát az általános vita keretei meglehetősen szélesek, még akkor is, ha képviselőtársam más pártok képviselőinek kijelentésére kívánja reagáltatni saját miniszterét. Szerintem ez nem túl udvarias, de miniszterelnök úr ... vagy miniszter úr térfelén pattog a labda természetesen. Nem akartam megelőlegezni a következő címét a tekintetben, hogy ezekre a felvetésekre reagál-e. Én is értetlenül állok azelőtt, hogy itt bárki dupla vagy többszörös bérnövekményt ígért volna, annál kíváncsibb vagyok a válaszokra, hogy van-e erre Magyarországon lehetőség. Ezennel a kérdések összegyűjtése után vissza is adnám a szót miniszter úrnak. Parancsoljon!

Varga Mihály válasza

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen. Szatmáry Kristóf képviselőtársam felvetéseire reagálva szeretnék ebbe a bizottságba járni, alapvetően ránézek erre a mikrofonra és hangszóróra, 27 éve itt van ebben az épületben, és magyar gyártmány. Tehát kérem elnök urat, hogy semmi esetre se járuljon majd hozzá, hogy kicseréljék valami modern, formatervezett borzalomra.

ELNÖK: Nem terveztem, miniszter úr.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Én is azt gondolom, hogy az a magyar gazdaság előtt álló egyik legnagyobb kihívás, hogy magyar termékek legyenek, amelyek nemcsak Magyarországon ismertek vagy népszerűek, hanem külföldön is. Ehhez pedig egy olyan vállalkozói környezet kell, ami segíti őket abban, hogy külpiacra tudjanak jutni, hogy beruházzanak, fejlesszenek, a költségeket tudják csökkenteni, tehát, hogy versenyképesebbé és hatékonyabbá tudjanak válni. Ezen dolgozunk a kollégáimmal, és az elmúlt években örömmel látom, hogy azoknak a hazai és uniós forrásoknak a felhasználása, amelyben azt céloztuk meg az utóbbiban, hogy 60 százalék gazdaságfejlesztésre menjen, azért nagy arányban GINOP-os pályázatokon keresztül hazai kis- és középvállalkozásokhoz tudtunk forrásokat kihelyezni. A GINOP-ban 2700 milliárd forintnyi forrás van, hét év alatt az a célunk, hogy ennek a szinte teljes része hazai kis- és középvállalkozásokhoz kerüljön.

Ugyancsak hozzá tudom tenni azt is, hogy a tavaly novemberi megállapodásnak az egyik fő pontja volt, hogy tovább csökkentjük az adóterheket. Tehát azzal, hogy a kiva mértékét, a kisvállalkozói adó mértékét csökkentjük, azzal, hogy a társasági adó 9 százalékra csökkent, és Európában a legalacsonyabb mértékű elvonást jelenti csak, ezzel szerintem tudtunk abban támogatást adni, hogy ezek a

kisvállalkozások több lehetőséghez, egyszerűbb adózási formához, kevesebb adminisztrációhoz tudjanak jutni. Természetesen nem vagyunk elégedettek, és folytatni fogjuk ezt a munkát. A VOSZ-szal, a kamarával, a Gyáriparosok Országos Szövetségével azon dolgozunk, hogy a további versenyképesség-javító intézkedéseket befogadjuk. Ennek az egyik fontos eleme volt az is, hogy létrehoztuk tavaly a Nemzeti Versenyképességi Tanácsot. Ez a tanács, ugye, több ülést tartott már a tavasz folyamán, és május-júniusban pedig önök is a parlament ülésnapjaink találkozhattak azokkal a kezdeményezésekkel, amelyek az üzleti környezet javításán keresztül kívántak hozzájárulni a versenyképesség-javításhoz. Ezt folytatni fogjuk, kiemelt szelete a gazdaságnak a kis- és középvállalkozói szektor, a munkahelyek több mint kétharmadát adják, tehát elemi érdekünk, hogy az ő segítségük, az ő támogatásuk megtörténjen.

Elnök úr kérdéseire, felvetéseire a rövid válaszom a következő. Eximbank. Ha a kérdés mögött az a vélelmezés áll, hogy az Eximet nem számítjuk bele, akkor nem is csökken, hanem nő az adósság, ez nem igaz. 83 százalékról indultunk, és 73-nál tartunk. Az Exim beszámítása azt jelenti, hogy körülbelül 1,5-2 százalékponttal nőhet az államadósság szintje. Most, ha beszámítjuk, ez azt fogja jelenteni, hogy akkor nem 83-ról, hanem 84-85-ről indultunk, és nem 73-nál tartunk, hanem 75-nél. De ettől még azért az adósságunk csökken. Ez egy elszámolási vita az Európai Unióval, pontosabban az Eurostattal. Ebben ők azt mondják, hogy az Eximet úgy kell elszámolni, mint egy direkt közvetlen állami intézményt, mi azt mondjuk, hogy szerintünk piaci alapon helyeznek ki hiteleket, a vitát eldönteni nem tudjuk. Valószínű egyébként, hogy el kell fogadnunk majd a végén az Eurostat véleményét még akkor is, ha mintha kettős mércével mérne más országok esetében, hiszen jó néhány olyan ország van, ahol hasonló jelleggel működik az Eximbank, és mégsem kell beszámítani az államadósságba. Én azt gondolom, hogy ma van abban a helyzetben a magyar gazdaság, hogy ezt minden gond nélkül, ha ezt az elszámolást kell alkalmazni, ezt meg tudja tenni. Ez egyébként a folyamatokon nem fog alapvetően változtatni.

A tao kérdésében egyetérték elnök úrral. A jogszabályoknak és a hatályos törvényeknek megfelelően kell nyilvánosságra hozni minden taóval kapcsolatos elszámolást. Az elmúlt időszakban mi ezt tettük. A gazdasági tárca, amikor úgy érezte, hogy vitája van egy-egy képviselővel vagy egy külső személlyel, akkor ezeket igyekeztünk úgy megoldani, hogy ebben valamilyen bírósági döntés szülessen. Nem gondolom azt egyébként, hogy az a fajta nyilvánosság, ami a magánszemélyekre nem vonatkozik, az minden körülmények között a cégekre kiterjeszhető. Tehát, ha ön, elnök úr, egy civil egyesületnek rendelkezik az adója 1 százalékaról, és én arra vagyok kíváncsi, hogy ön kinek adta az 1 százalékát, nem köteles szerintem hozzájárulni ahhoz, hogy ezt nyilvánosságra hozza az adóhivatal. Most a cégeken keresztül egyébként ezt követelik tőlünk, hogy a cégnek a konkrét szerződését hozzuk majd nyilvánosságra. Nyilván a kormány tiszteli, és elfogadja a bírósági döntéseket, ezeket be fogjuk tartani, ha szükséges, akkor egyébként jogszabály-módosítással pontosítani fogjuk az idevonatkozó mondatokat.

MOL-Tállai képviselő, kolléga. Információk mindenki számára rendelkezésre állnak. Én magam is képviselőként elgondolkodnék, hogy mondjuk Budapesten 340-350 forint az üzemanyag ára, és az én körzetemben meg ez 390 lenne, hogy akkor itt vajon nincs-e valami disszonancia. Ha önhöz, képviselő úr, elnök úr, bemegy valaki a fogadóórán, és azt mondja, hogy nézze már meg, hogy mi van itt az üzemanyagárakkal, akkor ön elküldi ezt az embert? Azt mondja, hogy hagyjon békén, ezzel én nem foglalkozok? Szerintem képviselői munkánk alapvető része, hogy meghallgassuk az embereket, figyeljünk arra, hogy őket mi foglalkoztatja, mi érdekli.

Tállai András nem tett mást egyébként, ő is a fogadóórán felvetett problémával foglalkozott. Én ezért nem marasztalnám el önt semmiképp sem, sőt azt mondom, hogy a képviselői munkáját teljesítette.

Kereskedelmi bankok, hitelezés, devizahitel ügye. Örömteli módon nő a hitelállomány, újra elkezdtek a vállalkozások és a magánszemélyek is hitelt igénybe venni. Ez is pont egy olyan pont egyébként, ahol a KSH-val szakmai vitám van, mert úgy érzem, hogy a KSH adataiban ez nem jelenik meg sokkal pontosabban, ez a mérés, hogy hogyan nő a hitelállomány, és ennek milyen gazdasági hatása van. Én azt gondolom, hogy a devizahitelben, amit a kormány meg tudott tenni, azt megtette. 2010-ben, amikor elkezdtük a kormányzati munkát, a magyar háztartások hiteleinek 67 százaléka volt deviza alapú, most ez 1 százalék. Tehát jelentősen tudtuk csökkenteni a devizakockázatot az embereknél. Végtörlesztés, forintosítás, ennek ugye, mindenki ismeri itt a különböző stádiumait. Azt gondolom, hogy azoknak a meglévő rendszereknek a működtetésével, ami rendelkezésünkre áll, például a Nemzeti Eszközkezelő, ugye, 25 milliárd forintot biztosított idén arra, hogy a még nehéz helyzetben lévő emberek számára a lakás, az ingatlan megvásárlásával segítsen, ezt folytatni kell. Nyilván senkit nem szabad a problémáival egyedül hagyni, de ahhoz képest, amit 2010-ben a szocialista kormányoktól átvettünk örökségként, ma nagyságrendekkel jobb a helyzet. Ezt a hitelminősítők is visszajelzik, hiszen nemcsak az állam adósságának van kockázata, hanem a háztartási vállalkozások hitelállományának is.

Ami a foglalkoztatást illeti, tisztelt elnök úr, tisztelt bizottsági tagok, 60 ezer regisztrált üres álláshely van Magyarországon. Tehát innen is el lehet indulni. Vannak szektorok - mezőgazdaság, idegenforgalom, építőipar -, ahol egyre inkább munkaerőhiányról számolnak be az ágazat szereplői. Ebből a szempontból én nem tartom problémának azt, hogy egy újfajta problémával kell foglalkoznunk, mert van jó probléma és van rossz probléma. Az egy rossz probléma, ha 19 százalék a munkanélküliség, és az emberek nem találnak munkát. Az egy kellemesebb helyzet, ha abban kell most segítséget adni ágazatoknak, hogy hogyan pótoljuk a munkaerőhiányukat. Én magam is tudok számtalan ilyen példát mondani. Reményeink szerint a szakképzési rendszer, az oktatási rendszer átalakítása majd nagyban fog abban segíteni, hogy a még meglévő munkanélküliek állománya, valamint a közfoglalkoztatásban lévők állománya szakmával tudjon majd rendelkezni, képesítést kapjon, vagy képzettséghez tudjon hozzájutni, és el tudjon könnyebben helyezkedni a munkaerőpiacon.

A letelepedési kötvényről kicsit nem érzem magam illetékesnek abban a tekintetben, hogy a gazdasági bizottság az, aki a törvényjavaslatot kezdeményezte. A parlament ezt elfogadta. Én itt végrehajtóként, miniszterként vagyok jelen, tehát nekem kötelességem a törvényeket betartani. Hadd mondjam el, hogy Ausztria, Ciprus, Málta, Nagy-Britannia, számtalan ország alkalmaz hasonló eszközöket tehetősebb, vagyonosabb emberek letelepedési kötvényen keresztül bevonzására, tőkevonzására. Magyarország ugyanezt csinálta. Nem is a legkedvezőbb feltételeket adtuk egyébként ezeknek a szereplőknek.

2017. március 31. után nem fogadunk be igényt, tehát megszüntettük a kibocsátást. Parlamenti döntéssel múlik, hogy ez egy végleges kivezetés legyen vagy egy átmeneti felfüggesztés. Én most úgy látom miniszterként, hogy jelenleg nincs szükség arra, hogy letelepedési kötvényen keresztül is törlesszük az államadósságot vagy finanszírozzuk a lejáró adósságot.

Nyugdíjasok esetében elnök úr azokról a pontatlanságokról beszél, ami nyilván a jövőre vonatkozó tervezésben óhatatlanul elő szokott fordulni. Elég gazdag ember lenne valamennyiünk, ha pontosan meg tudnánk mondani, hogy egy év múlva az

infláció milyen szinten fog állni, vagy meg tudnánk azt mondani, hogy az árfolyam például milyen lesz. Ez nem így van. Én azt mondom, hogyha az ember statisztikával foglalkozik, ezek a pontatlanságok azért hosszú távon nagyjából ki kell hogy elégítsék egymást. Valamikor a nyugdíjasok jobban járnak, rosszabbul viszont soha nem járnak, nem járhatnak, mert a törvény arra kötelezi a kormányt, hogyha alábecsülte az inflációt akkor novemberben kamatos kamattal a korrekciót végrehajtsa. Tehát ebben a rendszerben csak jobban járhatnak a nyugdíjasok. És amikor alábecsültük az inflációt, pontosabban fölébecsültük, és alacsonyabb lett a szintje, akkor egy reálérték-növekedést kaptak a nyugdíjasok. Tehát elnök úr, ne haragudjon, megvédjük a nyugdíjasokat, számíthatnak ránk, értékálló lesz a nyugdíj, ez a minimum, de ha lehet, akkor még plusz támogatásokkal fogunk segíteni abban, hogy ez a 2,8 millió nyugdíjat és nyugdíjszerű ellátást kapó ember számíthasson Magyarországi kormányára.

A demográfia kérdése így direktben nem tartozik hozzám, tehát nem érzem magam illetékesnek, azon gondolkozunk, hogy az adórendszer, a járulékrendszer, a munkahelyteremtés, a családi otthonteremtési kedvezmény segítse a gyermekvállalást. Óvatos jelek vannak az alagút végén, ugye 1,27-ről 1,45-re nőtt a termékenységi ráta, ez az, hogy a szülőképes korú nők hány gyermeket vállalnak Magyarországon. A 2,1-től, ami egy ország humán erőforrásának az újratermelődéséhez szükséges, azért még messze vagyunk, tehát van mit tennünk, de próbálkozni kell, nem szabad feladni ezt a kérdést sem. Úgy érezzük, hogy azért abban, hogy ez a változás bekövetkezett, magának a kormánynak a magatartása, hozzáállása, példamutatása és a meghozott intézkedések is talán valamennyire hozzájárultak. Ennyit az elnök úr kérdéseire.

Még egy mondatot szeretnék ehhez hozzátenni, erre elnök úr is igyekezett pontosan fogalmazni: szeretném megköszönni, hogy tegnap a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak a Facebook-profilján megjelent posztot eltávolították, ugyanis az egy, személyemre nézve valótlan állítást tartalmazott. Ezt jeleztük a Jobbik központjának, és kértük, hogy ezt távolítsák el, és ez megtörtént. Úgyhogy, amikor a Jobbik téved, azért időnként - úgy látom, hogy - korrigál is. Úgyhogy ezt köszönöm szépen, továbbítsa, kérem, a pártközpontnak.

Ami pedig Bányai Gábor képviselő úr kérdéseit illeti, a gazdasági növekedés és a gazdaság jó teljesítménye ad arra alapot, hogy akár oktatásban, közbiztonságban, egészségügyben további programokkal számolhassunk és tervezhessünk. Ez igaz a területfejlesztésre is, nem lehet, hogy Magyarországon szigetek ragadjanak be egy fejlettségi szintbe, vagy szakadjanak le az össznövekedésből. Vannak uniós forrásaink, erre ugye a TOP-os pályázatok ezt a célt szolgálják. Indítottunk el olyan programokat, amelyek célzottan segíthetnek, a nagyvállalati beruházási támogatási program ilyen. Az egyedi kormánydöntésekkel lehet segíteni egy-egy régióban a vállalkozások fejlesztését. Úgy tudom, hogy képviselő úrnak is van olyan érintettsége ebben, amit érintett ilyen támogatás. Tehát azt hiszem, hogy a kormány odafigyel arra, hogy a hátrányosabb régiók is fel tudjanak zárkózni, és senki ne érezze magát úgy, hogy nem számíthat a kormányra.

Ezekben a területekben azért készülünk arra, hogy azokat a programokat, amiket korábban indítottunk, ezeket áttekintsük. Gondolok itt arra például, hogy azoknak a szabad vállalkozási övezeteknek a helyzetét, ahol hátrányosabb régiókban adókedvezménnyel, egyebekkel próbáltunk segíteni, érdemes lenne most ennyi idő elteltével átnézni, hogy meddig tudtunk eljutni. Ha kell, akkor lehet szélesíteni a kedvezményeket, ha kell, lehet növelni a támogatásokat. Én azt gondolom, hogy a népességmegtartó ereje a vidéknek, ezeknek a régióknak pontosan azon múlik, hogy van-e munkahely, van-e tisztességes jövedelem, van-e megfelelő lakhatás. Ezekben a

kormány igyekszik a programjait továbbvinni. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget a válaszadásra.

ELNÖK: Köszönöm a kimerítő válaszokat. Egyetlen pontosító kérdéssel kell miniszterelnök úr felé ... nem, nem is kérdés igazából, bocsánat, másodszor előlegezek meg valamit, amit egyébként nem gondolok úgy, de nyilvánvaló módon nem az én pártcsaládomhoz tartozó kérdés, nem kívánok belefolyni ebbe, de egyetlen pontosítást engedjen meg. A Nemzeti Eszközkezelő tekintetében a devizásokra nem tértem ki mélyebben, hiszen ezt a meccset lefociztuk sokszor, és nem is biztos, hogy ezen bizottság tárgykörébe illeszkedik elsősorban, sokkal inkább a gazdaságiéba, amely fogyasztóvédelmi vetületekkel is foglalkozik, ugyanakkor a Nemzeti Eszközkezelő tekintetében hatalmas problémát jelent az, hogy minden szerződés megkötéséhez elengedhetetlen az érintett kereskedelmi bank engedélye, illetve hozzájárulása. Még ez sem lenne önmagában a világ katasztrófája, ugyanakkor fellebbezési lehetőség vagy ennek szisztémája nem került kidolgozásra ezen rendszerben. Tehát most ott tartunk, hogy az érintett szerződéskötő kereskedelmi bank önkényesen dönt ezen kérdésekben. A károsultnak pedig semmiféle jogorvoslati lehetősége nincsen. Arra kérem, hogy erre figyeljenek. A következő időszakban ez a konstrukció nagymértékben javítható lenne, ha végleges megoldásnak nem is tekinthető, de nagymértékben erősíthető lenne azáltal, hogy a károsultak valamire tudnának még egy ajtót nyitni. Ez pedig nem kerülne olyan sok költségvetési forintba, mint ahogy ez első látásra tűnik. Ugyanakkor a többi kérdésre úgy érzem, hogy korrekt és szakmai válaszokat kaptam, kaptunk, ezért nincs más dolgom hátra, minthogy megkérdezzem bizottsági tagtársaimat, hogy egy második kör tekintetében további kérdések felmerültek-e bennük. A gyérülő sorokból ítélve magam is úgy gondoltam, hogy amire szerettünk volna, ma itt választ kaptunk.

Szeretném megköszönni miniszter úr és tisztelt munkatársai hozzájárulását a miniszteri meghallgatás sikeres lefolytatásához. Ezt a napirendi pontot ezennel lezárom, további szép napot kívánok önöknek.

Az ülés berekesztése

Bizottsági harmadik napirendi pontunk tekintetében pedig csak egy egyebek maradt hátra, amelynek keretein belül szeretném megkérdezni, hogy van-e valakinek felvetni vagy bejelenteni valójára. *(Nincs jelentkező.)*

Úgy látom, hogy nincsen, így pedig munkájukat megköszönve bezárom az ülést. További eredményes napot és ami még fontosabb, jó egészséget kívánok mindenkinek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra)

Z. Kárpát Dániel
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia